

РЫГОРКА

Каля месячыка зоркі
Харашэюць пакрысе...
Ах. Рыгорка ты, Рыгорка,
Цябе любяць дзеўкі ўсе!

Ах, Рыгорка! Крыўдна. горка...
Як ты мог так гаварыць?
Абяцаў дастаць мне зорку,
А яна ўсё угары!

Тая зорка хутка ўпала,
Закацілася ў траву...
Я Рыгорку пакахала
На няшчасце, на бяду!

Ах, Рыгорка! Мята горка...
Твая зорка дагарыць...
Абяцаў дастаць мне зорку!
Як ты мог так гаварыць?

Папрашу я ласкі ў Бога,
Бо не веру табе я...
У Яго тых зорак многа,
Сярод іх ёсць і мая!

Ах, Рыгорка! Мята горка...
Мне з табой яе не мяць...
Абяцаў дастаць мне зорку!
Як ты мог так абяцаць?